13/10/2023

Η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού ιερέως Πρωτοπρεσβυτέρου Μιχαήλ Τζώρτζη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας

Μέσα σε κλίμα βαθειάς κατ᾽ άνθρωπον θλίψης και συγκίνησης τελέσθηκε το απόγευμα της Πέμπτης 12 Οκτωβρίου 2023 η Εξόδιος Ακολουθία του αοιδίμου Ιερέως Πρωτ. Μιχαήλ Τζώρτζη στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Ιεράπετρας, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κυρίλλου.

Το σεπτό σκήνωμα του προς Κύριον μεταστάντος Ιερέως, που είχε μεταφερθεί από το πρωί στον ως άνω Ιερό Ναό και τελέσθηκε Θεία Λειτουργία, ασπάσθηκαν μέχρι και την Εξόδιο Ακολουθία οι ενορίτες και άλλοι κάτοικοι της Ιεράπετρας, που με

ιδιαίτερη συγκίνηση αποχαιρέτισαν τον ιδιαίτερα αγαπητό Συνταξιούχο Κληρικό, και για εξήντα περίπου συναπτά χρόνια Εφημέριο της πρώτης Ενορίας της πόλεως, λαμβάνοντας για ύστατη φορά την ευχή του.

Στην ακολουθία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος και έλαβε μέρος πλειάδα Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως, τόσο από την Ιεράπετρα όσο και από την περιοχή της Σητείας.

Ακολούθως αναγνώσθηκε το συλλυπητήριο ψήφισμα του Συνδέσμου Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης και Σητείας «Ο Άγιος νεομάρτυς Ζαχαρίας, Επίσκοπος Σητείας» από τον Γεν. Γραμματέα του συλλόγου Αιδ/το Πρωτ. Νικόλαο Παθιάκη.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος εκφώνησε τον επικήδειο λόγο, εκφράζοντας τη βαθυτάτη θλίψη και τα αισθήματα άφατης οδύνης, ως άνθρωποι, αλλά και την ελπίδα της Αναστάσεως, ως χριστιανοί, για την εκδημία του μακαριστού Πρωθιερέως της Τοπικής Εκκλησίας.

Ὅπως χαρακτηριστικά σημείωσε «Ἡ αἰφνίδια καί ἀδόκητη ἐκδημία τοῦ πατρός Μιχαήλ στά οὐράνια σκηνώματα προκάλεσε βαθιά ὀδύνη, ἄφατη θλίψη καί συγκίνηση σέ ὅλους μας, στούς κατά σάρκα συγγενεῖς του, στήν Ἱερατική μας οἰκογένεια καί στούς λαϊκούς ἀδελφούς μας, ἰδιαιτέρως ὅμως στούς εὐλαβεῖς Ἐνορίτες τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς πόλης μας.

Ἀποχωριζόμαστε σήμερα ἕνα ἐκλεκτό μέλος τοῦ πρεσβυτερίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἕναν πολύπειρο πατέρα, ἀδελφό καί συλλειτουργό, πού στήριζε, ἐνέπνεε καί καθοδηγοῦσε μέ τό παράδειγμα, τό ἱερατικό ἦθος καί τούς λόγους του κάθε ἄνθρωπο, νέο ἤ ἡλικιωμένο, ἄνδρα ἤ γυναίκα, ξένο ἤ γνωστό, φίλο ἤ ἐχθρό.

Ὁ προκείμενος κεκοιμημένος Ἱερεύς καί μακαριστός ἀδελφός καί συλλειτουργός μας, παρέδωσε τήν ἀθάνατη ψυχή του στά χέρια τοῦ Θεοῦ χθές τό ἀπόγευμα αἰφνίδια. Ἡ ἀγαθή καρδιά του ἔπαψε ξαφνικά νά χτυπᾶ, ἔχοντας συμπληρώσει πενηνταεννέα ὁλόκληρα χρόνια Ἱερωσύνης….

Ὁ π. Μιχαήλ γεννήθηκε τό ἔτος 1944 στό Καλό Χωριό Μεραμβέλλου. Ἀνατράφηκε «ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου» ἀπό τούς μακαριστούς γονεῖς του, τόν εὐλαβέστατο καί καταξιωμένο πολύ ψηλά στίς συνειδήσεις μέχρι καί σήμερα τῶν

συγχωριανῶν του παπα Μανώλη Τζώρτζη καί τήν ταπεινή καί πλούσια σέ αἰσθήματα Πρεσβυτέρα Καλλιόπη. Ἀπό τά παιδικά καί νεανικά του χρόνια διακατεχόταν ἀπό τόν ἱερό πόθο καί τόν φλογερό ζῆλο νά λάβει τό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης καί νά ζήσει τήν ἐκκλησιαστική ζωή. Γ’ αὐτό μέ τίς εὐλογίες τῶν γονέων του καί μέ προτροπή τοῦ τότε Ἐπισκόπου Ἱερᾶς καί Σητείας Φιλοθέου τοῦ Μαζοκοπάκη, ἐνεγράφη στήν Γεραρά Ἐκκλησιαστική Σχολή τῶν Χανίων, ἀπό τήν ὁποία ἀποφοίτησε τό ἔτος 1964, διακρινόμενος γιά τήν πρόοδο στά μαθήματα, κυρίως ὅμως γιά τίς σπάνιες ἐπιδόσεις του στήν ἐκκλησιαστική βυζαντινή μουσική, ἀφοῦ ἦταν προικισμένος ἀπό τόν Θεό μέ τό χάρισμα τῆς καλλιφωνίας. Ἀκόμη μέχρι καί σήμερα ἐνθυμοῦνται σέ ἀρκετούς ναούς τῶν Χανίων τίς ἀξέχαστες καί μοναδικές σέ κατάνυξη ἱερές ἀκολουθίες μέ πρωτοψάλτη τόν νεαρό τότε μαθητή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τῶν Χανίων Μιχάλη Τζώρτζη.

Τό ἴδιο ἔτος ποῦ ἀποφοιτᾶ ἀπό τή Σχολή νυμφεύεται τήν μακαριστή πρό ὀλίγων μηνῶν Πρσβυτέρα Μαρία Μπαλοθιάρη, μέ τήν ὁποία εὐτύχησε νά ἀποκτήσει τέσσερα παιδιά, τόν Ἐμμανουήλ, τήν Κυριακή, τήν Καλλιόπη καί τόν μακαριστό Κωνσταντίνο, τά ὁποῖα ἀξιώθηκε νά τά δεῖ νυμφευμένα καί καταξιωμένα στήν κοινωνία καί νά τοῦ χαρίσουν ἐγγόνια. Ἕνα μήνα ἀργότερα μετά τόν γάμο του ὁ Χριστός τόν προσκάλεσε καί Ἐκεῖνος ἀποδέχθηκε τήν κλήση νά λάβει τό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης, πού εἶναι ὑψηλότερη σέ πνευματική ἀξία κάθε ἄλλη ἐπίγεια ἐξουσία καί ἀρχή, λόγω τῆς σταυρικῆς- ποιμαντικῆς καί κοινοτικῆς εὐθύνης τοῦ Ἱερέως, πού καθίσταται ὑπουργός καί οἰκονόμος τῶν θείων Μυστηρίων.

Διάκονος χειροτονήθηκε ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ἱεραπύτνης καί Σητείας κυρό Φιλόθεο τόν Βουζουνεράκη στίς 3 Ὀκτωβρίου 1964 στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ὁσίου τοῦ Ἐρημίτου, τό ἐπισκοπικό παρεκκλήσιο, καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν ἴδιο Ἀρχιερέα τέσσερα περίπου χρόνια ἀργότερα στίς 23 Φεβρουαρίου 1969 στόν ἱερό τοῦτο Μητροπολιτικό ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στόν ὁποῖο ἔκτοτε ὑπηρέτησε συνεχῶς ὡς Τακτικός Ἐφημέριος γιά σχεδόν πενήντα ὁλόκληρα χρόνια, μέχρι τήν ἀφυπηρέτησή του ἀπό τήν ἐνεργό ὑπηρεσία τό ἔτος 2018.

Ἀρχικά ὑπηρετεῖ ὡς Διάκονος τοῦ Μητροπολίτου γιά τέσσερα χρόνια. Παράλληλα μέ τά ἐφημεριακά του καθήκοντα ὑπηρετεῖ ἀπό τό ἔτος 1966 καί γιά πολλά χρόνια μέχρι τό ἔτος 1996 ὡς Γραφέας στά Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως, συμβάλλοντας τά μέγιστα στή διοίκηση τῆς Τοπικής Ἐκκλησίας.

Τιμήθηκε μέ τά ἐκκλησιαστικά ὀφφίκια τοῦ Οἰκονόμου τό ἔτος 1972 καί τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου τό ἔτος 1983 ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Φιλόθεο Βουζουνεράκη.

Ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Εὐγένιος τό ἔτος 1994 ἅμα τῇ ἐνθρονίσει του τόν

τίμησε μέ τό ἀξίωμα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, θέση πού κατεῖχε γιά δύο χρόνια, καί τό ἔτος 1999 τοῦ ἀνέθεσε τήν προεδρία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ καί τόν κατέστησε ὑπεύθυνο καί γιά τό μεγαλόπνοο σχέδιο τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀνακανίσεως καί συντηρήσεως τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ μνημείου τῆς πόλης μας. Ὁ παπα Μιχάλης μέ τόν ὑποδειγματική του ὑπακοή καί συνεργασία, μέ τόν ἀπαράμιλλο ζῆλο, τήν ζωντάνια, τό μεράκι, τόν ἐνθουσιασμό μά προπάντων τήν πραγματική ἀγάπη γιά τόν πολιοῦχο καί προστάτη τῆς Γεράπετρος τροπαιοφόρο καί καβαλάρη Ἅη Γιώργη θά καταφέρει μέσα σέ διάστημα λιγότερο τοῦ ἐνάμισυ ἔτους νά ἀνακαινισθεῖ ὁ ναός, νά ἐξοπλισθεῖ ἐξ ὁλοκλήρου μέ καινούργια ἐκκλησιαστικά σκεύη καί νά παραδοθεῖ ξανά στή δημόσια λατρεία, καύχημα, τιμή καί δόξα τῆς πόλης, ἀντάξιος τῆς πλούσιας ἱστορίας της. Ὅλα τά ἔξοδα καλύφθηκαν ἀπό δωρεές τῶν εὐλαβῶν Ἱεραπετριτῶν τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Ὁ ἀλήστου μνήμης Ἱεράρχης Εὐγένιος, ὁ ὁποῖος καί ἐκεῖνος ἦταν συνδεδεμένος ἀπό τά παιδικά του χρόνια μέ τόν τροπαιοφόρο καί θαυματουργό Ἅγιο, σέ ἔνδειξη εὐχαριστίας, τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης τῆς Ἐκκλησίας πρός τό πρόσωπο τοῦ παπα Μιχάλη, θά τοῦ ἀπονείμει, ἅμα τό πέρας τῶν ἐργασιῶν καί τήν τέλεση τῶν ἱερῶν Θυρανοιξίων τοῦ περίλαμπρου καί μεγαλοπρεποῦς μητροπολιτικοῦ ναοῦ τόν Δεκέμβριο τοῦ ἔτους 2000, τήν ὕψιστη τιμητική διάκριση τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, τόν Σταυρό τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Παύλου καί Τίτου…

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις αρετές και τα χαρίσματα του μεταστάντος Κληρικού: «...Ὡς Ἐφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐπί σειρά ἐτῶν συνέδεσε τή ζωή καί τήν καθημερινότητά του μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους τῆς πόλεως, τούς ὁποίους γνώριζε προσωπικά, συμβούλευε, παρηγοροῦσε, ἐνίσχυε ἠθικά καί ὑλικά, καί στερέωνε στήν πίστη. Ὁ παπα Μιχάλης ἦταν συνδεδεμένος καί ἀποτελοῦσε ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ἱστορίας τῆς πόλης μας τά τελευταῖα ἑξήντα χρόνια, συνεχίζοντας ἔτσι τή μακρόχρονη παράδοση τῶν κρητικῶν παπάδων, πού δέν εἶναι ἀποκομμένοι ἀπό τό ποίμνιό τους, ἀλλά διακριτικά πάντοτε συμμετεῖχαν στίς χαρές καί τίς λύπες τους, συνέχαιραν καί συνέπασχαν μέ τούς ἀνθρώπους, ἕτοιμοι καί πρόθυμοι, ἀπό ἱερατικό καί μόνο χρέος κινούμενοι. νά συμπαρασταθοῦν καί νά συνδράμουν σέ κάθε δυσκολία καί ἀνάγκη.

Ὁ ἐκλιπών καί «ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» πλέον εὑρισκόμενος π. Μιχαήλ ὑπηρέτησε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καλλιεργώντας τόν Ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου μας μέ ἀκλόνητη πίστη, φιλακόλουθο πνεῦμα, ἐργατικότητα, ἱερατικό ἦθος, ἄδολη ἀγάπη, ἁπλότητα, αὐταπάρνηση, φιλότιμο, ταπεινότητα, ἀφοσίωση καί ὑψηλό αἴσθημα ποιμαντικῆς εὐθύνης καί διακονίας τοῦ συνανθρώπου...»

Σε άλλο σημείο του επικηδείου τόνισε το μοναδικό μουσικό χάρισμα που είχε, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Ἔμοιαζε μέ καλλικέλαδο καί ἡδύμπολπο ἀηδόνι πού δέν θά ξαναλαλήσει πιά κάτω ἀπό τούς θόλους τοῦ ἱεροῦ μητροπολιτικοῦ τούτου ναοῦ γιά νά συνεπάρει ὅλους μας μέ τήν βροντώδη καί ἀγγελική φωνή του καί νά μᾶς ὁδηγήσει μυσταγωγικά στά οὐράνια σκηνώματα».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κύριλλος τόνισε: «Δόξαζουμε τόν ἐν Τριάδι ἕνα ἀληθινό Θεό πού μᾶς χάρισε ἕνα τέτοιο ποιμένα καί λειτουργό Του. Θά σέ θυμόμαστε ὅλοι μέ πολλή ἀγάπη καί σεβασμό. Ἡ βροντώδης καί μελωδική φωνή σου θά ἠχεῖ πάντοτε στά ὦτα μας. Θά σέ μνημονεύουμε πάντοτε στήν Ἁγία Πρόθεση καί θά προσευχόμαστε σέ κάθε Θεία Λειτουργία γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς σου. Μαζί μέ τίς προσευχές τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας θά σέ συνοδεύουν οἱ πολλοί κόποι καί μόχθοι σου γιά τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαιτέρως δέ γιά τόν Μητροπολιτικό τοῦτο ἱερό ναό τοῦ ἁγίου Γεωργίου, πού ἀγάπησες καί ἀναλώθηκες κυριολεκτικά. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι καί ἐσύ ἀπό τό ἐπουράνιο Θυσιαστήριο, ὅπου πορεύεσαι πλέον γιά νά συλλειτουργεῖς ἐσαεί μέ τόν Μεγάλο Ἀρχιερέα καί Ἀρχιθύτη Κύριό μας καί μέ τό πλῆθος τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, θά δέεσαι γιά ὅλους ἐμᾶς.

Σέ ἀποχαιρετοῦμε καί περιμένουμε νά σέ συναντήσουμε καί πάλι στήν ἄνω Ἱερουσαλήμ. Ἄς εἶναι «μακαρία ἡ ὁδός ᾗ πορεύη σήμερον», ἀγαπητέ μας πάτερ Μιχαήλ, «ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως». Πορεύου ἐν εἰρήνη τήν ἀγαθήν πορείαν τήν ἄγουσαν εἰς τήν ἀληθῆ καί ἄληκτον ζωήν. Αμήν».

Ακολούθησε η ταφή του μακαριστού Ιερέως στους τάφους των Ιερέων στο Κοιμητήριο της πόλεως Ιεράπετρας από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλο.